 Czas czytania: 4 min.

Święty Franciszek Salezy był uważany za założyciela nowej szkoły duchowości, nazwanej jego imieniem: duchowości salezjańskiej. Podążając za tą duchowością, wielu mężczyzn i kobiet osiągnęło świętość. Poznanie jej jest obowiązkiem dla osób związanych z tą szkołą duchowości, zwłaszcza dla tych grup zakonnych mężczyzn i kobiet, które są w jakiś sposób częścią wielkiej rodziny salezjańskiej.

Słowo *duchowość* oznacza doktrynę życia duchowego, czyli taką, która zajmuje się zasadami doskonałości chrześcijańskiej i środkami do jej osiągnięcia.
Mówiąc o duchowości salezjańskiej, ks. Eugenio Ceria napisał:
„Doktryna życia duchowego w zasadzie jest tylko jedna, ta zawarta na kartach Ewangelii; jednak jej rozwinięcia i realizacje mogą być i są różne. Na przykład trzy rady ewangeliczne, które są podstawą życia zakonnego, choć w swej istocie zawsze pozostają takie same, to jednak w praktyce przybierają różne formy, w zależności od różnorodności konkretnych celów pożądanych przez założycieli, zgodnie z potrzebami i tendencjami czasów. Wszyscy święci i wszystkie szkoły świętości, które rozkwitły i rozkwitają w Kościele, są zasadniczo inspirowane Ewangelią; ale jak wiele przypadkowych różnic między nimi! Mamy więc duchowość świętego Benedykta, świętego Franciszka z Asyżu, świętego Dominika, świętego Ignacego, a w konsekwencji duchowość benedyktyńską, franciszkańską, dominikańską, ignacjańską, z których każda ma swój własny, niepowtarzalny charakter, a jednak wszystkie są jednakowo przystosowane do prowadzenia dusz do doskonałości. Niektórzy święci, tacy jak św. Jan Bosko, nie spisali w sposób organiczny własnej doktryny życia duchowego, ale stworzyli instytucje, w których ją wcielili i z których analizy można ją wydobyć na światło dzienne; inni święci, przeciwnie, nie tylko dali początek instytucjom wyznającym formę życia duchowego, która odpowiadała ich poglądom, kierując dusze na ścieżkę doskonałości zgodnie z preferowanymi przez nich normami i metodami, ale także świadomie formułowali teorie, które stanowiły podstawę ich duchowego działania. Jednym z tych ostatnich jest św. Franciszek Salezy, mistrz ascezy znanej jako salezjańska”.

Duchowość salezjańska wydała owoce w wielu osobach, które osiągnęły świętość, a potwierdzeniem tego była kanonizacja św. Franciszka Salezego w 1665 roku (niecałe 50 lat po jego śmierci) i ogłoszenie go Doktorem Kościoła w 1877 roku.

Dzięki Bogu i swojemu doświadczeniu życiowemu św. Franciszek Salezy pozostawił

po sobie również spuściznę pisaną, w której można odnaleźć pouczające zasady duchowości salezjańskiej, głównie w *Filotei*, *Teotymie*, *Pouczeniach duchowych* i *Zbiorze listów*. *Filoteę* pisze dla ludzi, którzy kroczą zwykłymi ścieżkami świętości, *Teotyma* i *Pouczenia* pisze dla tych, którzy chcą postępować na drogach kontemplacji, a w *Listy* pisze zarówno dla jednych, jak i drugich.

Podejmowano różne wysiłki, aby przedstawić całe jego francuskie dzieło w kompletnym wydaniu. Można wspomnieć o 4-tomowej wersji *Béthune Editeur* z 1836 roku, 9-tomowej wersji *Migne*'a z lat 1861-1864, 10-tomowej wersji *Berche et Tralin* z 1898 roku, 12-tomowej wersji *Luisa Vivesa* z 1899 roku i wreszcie 27-tomowej wersji *Monastère d'Annecy* z lat 1892-1964, która jest najbardziej kompletna i wiarygodna.

Na szczęście ta najnowsza wersja *Monastère d'Annecy* jest w formacie cyfrowym i chcemy zaprezentować ją wszystkim, którzy potrafią czytać ją w języku francuskim.

Tom	Wol.	Tytuł (dzieła są w j. francuskim)	Tematy	str.	Pub.
I		Kontrowersje	Obrona autorytetu Kościoła; Zasady wiary; Zasady wiary są przestrzegane w Kościele katolickim	420	1892
II		Obrona Krzyża Świętego	O czci i cnocie prawdziwego Krzyża; O czci i cnocie wizerunku Krzyża; O czci i cnocie znaku Krzyża; O doskonałości czci należnej Krzyżowi; O sposobie oddawania czci Krzyżowi	432	1892

III		Wprowadzenie do życia pobożnego (Filotea)	Rady i ćwiczenia niezbędne do prowadzenia duszy od pierwszego pragnienia pobożnego życia do całkowitego postanowienia przyjęcia go; Różne rady dotyczące wzniesienia duszy do Boga poprzez modlitwę i sakramenty; Różne rady dotyczące ćwiczenia cnót; Rady niezbędne przeciwko najczęstszym pokusom; Ćwiczenia i rady mające na celu odnowienie duszy i utwierdzenie jej w pobożności.	574	1893
IV	1	Traktat o Bożej miłości (Teotym)	Sześć ksiąg: Wprowadzenie do całego traktatu; Historia powstania i niebiańskich narodzin boskiej miłości; Postęp i doskonałość miłości; Upadek i ruina miłości; O dwóch głównych ćwiczeniach świętej miłości, które są osiągane przez samozadowolenie i życzliwość; Ćwiczenia świętej miłości w modlitwie.	362	1894

V	2	Traktat o Bożej miłości (Teotym)	Siódma książka: O zjednoczeniu duszy z jej Bogiem, które doskonali się w modlitwie; O miłości zgodności, dzięki której jednoczymy naszą wolę z wolą Bożą, która jest nam dana przez Jego przykazania, rady i natchnienia; O miłości poddania, dzięki której nasza wola jest zjednoczona z Bożym upodobaniem; O przykazaniu miłowania Boga ponad wszystko; O suwerennej władzy, jaką święta miłość ma nad wszystkimi cnotami, czynami i doskonałościami duszy; Zawiera kilka rad dotyczących postępu duszy w świętej miłości.	512	1894
VI		Rozmowy duchowe (21)	21 rozmów	480	1895
VII	1	Kazania (autograf), I	1593-1602 – 65 kazań	492	1896
VIII	2	Kazania (autograf), II	1603-1622 – 95 kazań	448	1897
IX	3	Kazania (zbiór), I	1613-1620 – 42 kazania	492	1897
X	4	Kazania (zbiór), II	1594-1622 – 30 kazań	480	1898
XI	1	Listy, I	>1593-1598 – 120 listów	486	1900
XII	2	Listy, II	1599-1604 – 150 listów	524	1902

XIII	3	Listy, III	1605-1608 – 173 listy	464	1904
XIV	4	Listy, IV	1608-1610 – 210 listów	480	1906
XV	5	Listy, V	1611-1613 – 219 listów	470	1908
XVI	6	Litery, VI	1613-1615 – 263 listy	484	1910
XVII	7	Listy, VII	1615-1617 – 172 listy	480	1911
XVIII	8	Listy, VIII	1617-1619 – 233 listy	500	1912
XIX	9	Listy, IX	1619-1620 – 203 listy	496	1914
XX	10	Listy, X	1621-1622 – 221 listów	484	1918
XXI	11	Listy, XI	Listy niedatowane – 136 listów + 5 listów w tomie 26	352	1923
XXII	1	Dziełka, I	Seria pierwsza: Studia i życie prywatne oraz seria druga: Apostolat – 48 broszur	400	1925
XXIII	2	Dziełka, II	Trzecia seria. Kontrowersje i Czwarta seria. Administracja biskupia – 35 broszur	448	1928
XXIV	3	Dziełka, III	Czwarta seria. Administracja biskupa i Seria piąta: Fundamenty i reformy – 141 broszur	568	1929
XXV	4	Dziełka, IV	Seria piąta: Fundamenty i reformy – 20 broszur	568	1931
XXVI	5	Dziełka, V	Szósta seria: Asceza i mistycyzm – 69 broszur	506	1932

XXVII		Tabela analityczna	Indeks doktrynalny; Indeks onomastyczny; Indeks toponimiczny; Indeks biblijny	316	1964

Szczegółowy indeks wszystkich Dzieł zebranych można znaleźć **TUTAJ**.

Wszystkie tomy w formacie PDF można znaleźć **TUTAJ**.

Konkordancję Dzieł zebranych w języku francuskim można również znaleźć **TUTAJ**.

Życzymy owocnej lektury.